

**Транскрипт аудио записа са
главног претреса одржаног дана 25.09.2015. године**

Председник већа: Добар дан свима.

Председник већа отвара заседање у кривичном предмету К-По2 6/14 против оптуженог Шиник Горана због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ по оптужници Тужилаштва за ратне злочине КТО 3/14 од 08.04.2014. године.

Веће суди у неизмењеном саставу.

Констатује се да су на главни претрес приступили заменик тужиоца за ратне злочине Снежана Станојковић,

Оптужени Шиник Горан, бранилац оптуженог адв. Марко Миловић.

Ја сам обавештен да је од 3 позвана сведока, приступио само Прчић Небојша, је ли тако? Јесте.

Дакле сведок Прчић Небојша.

На главни претрес није приступио сведок Колар Никола, уредно позван, који је према допису Министарства правосуђа Републике Хрватске због болести супруге о којој нема ко да се брине у немогућности да путује, те би свој исказ дао путем видеоконференцијске везе.

Није приступио сведок Сладојевић Предраг, за кога сам од стране Службе за сведоке, за помоћ и подршку сведоцима обавештен да се јуче повредио, а ја мислим да их је о томе обавестио Прчић, па ћемо питати Прчића који је данас ту, о чему се ради.

Има ли сметње да наставимо главни претрес? Не.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

наставља се главни претрес у фази доказног поступка.

Главни претрес је јаван.

Врши се аудио снимање главног претреса, и препис тонског записа главног претреса биће саставни део записника о главном претресу.

Председник упознаје присутне учеснике о досадашњем току поступка.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

да се у доказном поступку испита сведок Прчић Небојша.

Зовите Прчић Небојшу. Дајте нам само неки документ.

Сведок Прчић Небојша: И рачуни ови...

Председник већа: Доћи ћемо ми до рачуна.

Идентитет утврђен увидом у пасош [REDACTED] Име оца?

Сведок Прчић Небојша: [REDACTED].

Председник већа: [REDACTED]. Рођени сте када и где?

Сведок Прчић Небојша: [REDACTED].

Председник већа: Са пребивалиштем? Која Вам је адреса?

Сведок Прчић Небојша: [REDACTED]

Председник већа: Добро, да ли сте у сродству са овде оптуженим?

Сведок Прчић Небојша: Нисам.

Председник већа: Нисте?

Сведок Прчић Небојша: Па знам га овако из Градишке, у истом смо мјесту....

Председник већа: Јесте у некој завади можда?

Сведок Прчић Небојша: Никад нисмо били.

Председник већа: Добро. Бићете саслушани у својству сведока, дужни сте да говорите истину и одговарате на постављена питања, давање лажног исказа представља кривично дело, нисте дужни да одговарате на поједина питања, ако бисте тиме себе или блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу.

Испричаћу Вам текст заклетве за сведока, Ви ћете само рећи да, да не понављате цео текст. Заклињем се својом чашћу да ћу о свему о чему пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати. Ви само кажите да, да не понављате цео текст.

Сведок Прчић Небојша: Молим?

Председник већа: Да ли прихватате ту заклетву коју сам Вам испричао сада?

Сведок Прчић Небојша: Па ја се Богу заклињем, мислим Бог зна драги све, па прихватам мислим. Шта знам ја ћу рећи.

Председник већа: Добро. Ви сте сведочили у два наврата....

Сведок Прчић Небојша: Ишли смо у Бања Луку код јавног тужиоца тамо.

Председник већа: Полако, полако....

Сведок Прчић Небојша: Опростите.

Председник већа: Сведочили сте пред окружним тужиоцем у Бања Луци, а сведочили сте и у полицијској станици Градишка са упозорењем свим које је нужно да би такав записник могао да се користи као доказ... дакле у два наврата сте сведочили.

Сведок Прчић Небојша: Изјаве давао.

Председник већа: Изјаве давао, сведочили. Да ли се сећате тих изјава, да ли остајете при тим изјавама, па ћемо Вас ми питати неке детаље?

Сведок Прчић Небојша: Па ја што сам рекао, што сам знао ја сам то рекао.

Председник већа: Је ли остајете при томе?

Сведок Прчић Небојша: Па да.

Председник већа: Добро, тужиоче преузмите па ће, веће на крају.

Заменик тужиоца: Добар дан. Предочио Вам је судија значи везано за Ваше две изјаве, али уколико бисте хтели да сами да изложите оно о чему знате, а поводом чега сте овде позвани или хоћете да Вам ја постављам питања.

Председник већа: Извињавам се, само секунд пре тога. Пошто је изјавио да остаје при својим изјавама, Ви ћете кроз питања детаље и Ви, а на крају и....

Сведок изјављује да остаје при исказима које је дао пред Окружним тужилаштвом Бања Лука 28.02.2005. године, те ПС Градишка од 24.11.2011. године.

Изволите тужиоче.

Заменик тужиоца: Значи како бисте више, хоћете нам укратко поновити шта се догодило или да Вам овде ја....

Сведок Прчић Небојша: Па ја оно што се сјећам, што сам, шта је било....

Председник већа: Најбоље тако па онда Ви...

Заменик тужиоца: Је ли дозвољавате?

Председник већа: Да, да.

Заменик тужиоца: Хвала Вам.

Сведок Прчић Небојша: Што је било прије, то је било колико прије 20 година.

Заменик тужиоца: Је ли могу да седнем?

Председник већа: Седните.

Сведок Прчић Небојша: Па што смо причали у Бања Луци код истражног судије, мене је питао у вези тог аута, тај ауто је био „Алфа Ромео“ црвене боје, од Шиника, од овога Мише Дринића је тај ауто, пошто сам ја, он је возио неки агрегат из Србије па није могао, јер у мене је био „123 Мерцедес“ онај стари, а он је мени оставио тај свој ауто. И у вези тог случаја, ми смо што смо причали код јавног тужиоца, ја и колега смо сједили у кафићу, Горан Шиник је дошао између осталог то је тако било....

Председник већа: Који колега? Када кажете пробајте имена да користите.

Сведок Прчић Небојша: Тај што је требао да дође овде...

Председник већа: Сладојевић?

Сведок Прчић Небојша: Сладојевић, да.

Председник већа: Добро.

Сведок Прчић Небојша: И дошао је Горан Шиник и тражио од мене ауто да му ја посудим, ја кажем није мој ауто, то је ауто од, не могу ја туђе ауто, нисам ни знао, и онда је он питао мене би ли ти мени учинио једну услугу да ме одвезеш на једно мјесто, кажем ја нема проблема, ми смо сједили то је кафић „Упитник“, то је гранични прелаз, мост је ту, ту су и пункт полиције, ту је све било преко пута тамо, ми смо сједили, он је онако, након извјесног времена ишао је одозго са неким човјеком и ми смо сјели у ауто, он је сјео са тим човјеком озада у ауто, ми смо сједили напред....

Председник већа: Опет рекли сте човек, је ли знате ко је човек?

Сведок Прчић Небојша: Нисам никад видио ја тог човјека, не знам ја то.

Председник већа: Извините тужиоче што ја ускачем мало, али да нам буде лакше после. Добро.

Сведок Прчић Небојша: И би ли га одвезао, ми смо сада од када сам навео тамо ми смо отишли доле код и ту је он изашао са тим човеком, да ту где сам навео ту...

Председник већа: А где?

Сведок Прчић Небојша: Па ту горе од циглане горе има мјесто гдје сам тамо навео, изашао и ми смо се вратили....

Председник већа: Изашао или изашли?

Сведок Прчић Небојша: Изашли њих двојица.

Председник већа: Добро.

Сведок Прчић Небојша: Е сада ми смо се вратили, ја то што сам рекао у Бања Луци, то сам рекао и овде, и рекао сам ја у Градишци ко је тај човек био ја не знам, не знам, ја сам њега када су тражили да га опишем ја сам рекао да је био проћелав, да је био старији, висок онако, а ко је био ја то не знам. Човјек, питали су је ли човјек јаукао, је ли плакао, није плакао, није јаукао, није ништа, шутио је, сједили су, ја сам возио, нисам ја могао ни да видим озада, али није ништа се опирао човјек, није ништа, нисам ја окретао главу, они су изашли. Ето то је то што сам ја, од тих детаља најбитније што су ме питали.

Председник већа: Изволите тужиоче.

Заменик тужиоца: Ја бих поставила неколико питања, а везано за критични догађај, значи је ли можете да нам кажете када је то било, која је то година?

Сведок Прчић Небојша: Па не могу тачно, не могу тачно ја то знати, има датум ту када је то.

Заменик тужиоца: Па добро, али ако можете да се сетите која би отприлике година била.

Сведок Прчић Небојша: Било је у рату.

Заменик тужиоца: Кажите ми када кажете у рату, опишите нам те прилике тога дана, седите, овде сте нам данас рекли, у кафани „Упитник“ да ли нешто примећујете?

Сведок Прчић Небојша: Па то тај дан су ишли неки аутобуси тамо су били преко пута, сад, Муслимани су одлазили, долазили, они су одлазили, народ је одлазио, поготово ти муслиманска вјера, та исповјест они су одлазили, тај „Упитник“ то је била једина гостиона која је радила, то је било баш преко пута...

Председник већа: Је ли „Упитни“ или „Упитник“?

Сведок Прчић Небојша: „Упитник“ тако се звала.

Председник већа: „Упитни“ са „К“?

Сведок Прчић Небојша: Ускличник, мислим онај „Упитник“.

Председник већа: Зато што на транскрипту овом стоји „Упитни“.

Заменик тужиоца: Па упитник је са „К“.

Председник већа: ...Са К, али некако прогутате то па нисам сигуран, добро, добро. Значи „Упитник“ је?

Сведок Прчић Небојша: Да.

Председник већа: Добро.

Сведок Прчић Небојша: Тако је на кафићу било.

Заменик тужиоца: Значи одлазе, кажете цивили одлазе пут.....

Сведок Прчић Небојша: Па од тог...рат је био...

Заменик тужиоца: То када Ви седите са Вашим пријатељем, рекли сте овде Сладојевићем, у „Упитнику“, колико може бити сати, је ли видите та аутобусе који одлазе?

Сведок Прчић Небојша: Па то је преко пута овако када сједиш то је...

Заменик тужиоца: Колико је то далеко од Вас?

Сведок Прчић Небојша: Па колико је далеко, колико има преко цесте па још мало тамо. Колико је то отприлике укоса овако.

Заменик тужиоца: Па кажите по Вашој оцени пошто за транскрипт неће се знати....

Сведок Прчић Небојша: Па не могу тачно рећи, сад да кажем 50, 60, 100 метара, не могу тачно мислим оно....

Заменик тужиоца: Па Ви сте човек који има поприлично година, можете да оцените тако, зато Вас и питам....

Сведок Прчић Небојша: Па можда ко ова судница, ето, дугачко, шта ја знам колико то метара има.

Заменик тужиоца: Кажите ми Горана Шиника јесте познавали од раније?

Сведок Прчић Небојша: Па знао сам Горана Шиника, он је продавао рибице, оне акваријумске рибице, виђали смо се у граду, то је мало мјесто, то је Градишка мало мјесто, то је...

Заменик тужиоца: Јесте га виђали тих дана, месеци?

Сведок Прчић Небојша: Нисмо, виђали смо се на ратиштима, на Игману на пример виђали смо се и тако он је у једној јединици био, ја у другој, тако када се.... мислим оно у пролазу када је тако.

Заменик тужиоца: Виђали сте се?

Сведок Прчић Небојша: Када се није, када се није било у ратним дејствима, тако сретнемо се, видиш се, чак смо ја мислим да смо једном у болници, је ли у болници?

Председник већа: Не, не...

Заменик тужиоца: Немојте, немојте...

Сведок Прчић Небојша: Да, да се не окрећем, опростите.

Заменик тужиоца: Кажите ми спорног догађаја овог који сте нам данас описали када долази Шиник и пита за аутомобил ради превоза, кажите ми шта он има од униформе на себи?

Сведок Прчић Небојша: Униформу је имао овако ко свиленасто оно, маскирно онако оно што је било, јер то ја мислим да су то, имао...таке....

Заменик тужиоца: Маскирну униформу је имао?

Сведок Прчић Небојша: Па да, али он је свиленасту онако.

Заменик тужиоца: Кажите ми од наоружања јесте приметили шта је имао?

Сведок Прчић Небојша: Није ништа имао код себе, ја нисам видео.

Заменик тужиоца: Није ништа имао или нисте видели?

Сведок Прчић Небојша: Па нисам видео, нема....

Заменик тужиоца: Кажите ми да ли је нешто евентуално носио на глави?

Сведок Прчић Небојша: Дугог оружја није имао никаквог, није имао за појасом ни пиштољ, ни ништа нисам видео.

Заменик тужиоца: А кажите ми да ли је евентуално имао нешто на глави датом приликом?

Сведок Прчић Небојша: Имао је ону француску ону, како се зове, како се зове она...

Заменик тужиоца: Могу да потсетим?

Председник већа: Беретка да није?

Сведок Прчић Небојша: Па да беретка, француска капа она, је ли беретка шта је...

Заменик тужиоца: Је ли се сећате које је боје евентуално била?

Сведок Прчић Небојша: Па не знам је ли била црна, плава, црна или браон, не знам.

Заменик тужиоца: Да није евентуално била црвена?

Сведок Прчић Небојша: Па не знам вјерујте, сада да кажем овако онако....

Председник већа: Сећам се, не сећам се, ако се сећате онда кажете нисам сигуран, разне градације долазе у обзир.

Сведок Прчић Небојша: Па рекао сам био је имао је капу на глави а сада које је боје била мислим нисам...

Председник већа: Добро, добро.

Заменик тужиоца: Овако, кажите ми када он то Вас пита да га одвезете, каквим је тоном?

Сведок Прчић Небојша: Није, он је питао мени треба ауто, он је питао да треба ауто, ја кажем, треба ми ауто, ја кажем не могу ја теби ауто није моје ауто, то је, немам мог аута, мој је отишао у Србију пошто није било струје, отишао на агретат, он је држао кафић тај Дринић је држао кафић па је ишао....

Заменик тужиоца: Да, али смо разумели сви овде данас да сте га ипак одвезли?

Сведок Прчић Небојша: Да, да.

Заменик тужиоца: Па онда опишите нам како је то дошло до тога?

Сведок Прчић Небојша: Па ништа, ми смо ту били када смо, сачекај, и онда је он дошао у пратњи са једним човеком је дошао и отворили смо ауто, он је сјео иза задњег сица са тим човјеком, ми смо сјели напред, и довели смо се ту, он је изашао са тим човеком и ми смо се вратили, ето то је....

Заменик тужиоца: Значи он од Вас није тражио да га Ви, да га одвезете на неко место?

Сведок Прчић Небојша: Па тражио је, мјесто, па значи ту када смо се возили он је рекао ту да идемо, значи и он је ту изашао са тим човеком.

Заменик тужиоца: Да, то смо разумели. Ајте молим Вас сконцентришите се, ја Вам говорим о ситуацији када Ви њему кажете није мој ауто и шта се потом дешава, јесте Ви спонтано онда сели или евентуално....

Сведок Прчић Небојша: Хоћеш ме ти....

Председник већа: Сачекајте да тужилац заврши, не можемо у исто време.

Сведок Прчић Небојша: Добро, опростите.

Заменик тужиоца: Да ли сте ви сви спонтано сели или евентуално како је било то сам хтела од Вас да чујем?

Сведок Прчић Небојша: Нисмо сели, ја смо и овај остали сједити у кафићу, он је отишао.

Заменик тужиоца: Добро, и?

Сведок Прчић Небојша: Реко сада ћу ја доћи и онда је дошао са неким човјеком, ја не знам тог човјека ко је тај човјек, ја сам описао како изгледа тај човјек, колико сам ја могао да видим, мислим оно у ономе, нисам ја, он је сједио озада, значи и каже вози ту и они ту су изашли и ми смо се вратили, ја даље не знам ни ко је тај човјек ни шта је...

Заменик тужиоца: Мени је то јасно. Сада ћу мало да Вас вратим на ове изјаве што сте давали, па значи записник о саслушању сведока када сте ишли у Окружно тужилаштво у Бања Луку, па на страни 4 сте рекли да је критичног дана Шиник био узрујан, да ли можете....

Сведок Прчић Небојша: Не узрујан, он је оно, како би објаснио...

Председник већа: Па ето ја сам хтела од Вас да чујем шта сте подразумевали под тим био узрујан...

Сведок Прчић Небојша: Па не узрујан, оно можда како би Вам објаснио, можда ходао, можда је

Заменик тужиоца: Да, па сте Ви због тога...?

Сведок Прчић Небојша: Па није узрујан, узрујан би био када би нешто псовао и када би....

Председник већа: Рекли сте доста узрујано, баш тако стоји на записнику.

Сведок Прчић Небојша: Па не могу ја то....

Председник већа: „Шиник Горан ми је изгледао доста узрујано“?

Сведок Прчић Небојша: Па нако ја сам, узрујано, то ја када је човјек у некој журби, у нешто разумијете то....

Заменик тужиоца: Значи био је....

Сведок Прчић Небојша: Може то узрујано бити на више начина...

Председник већа: Је ли правите разлику између ужурбано и узрујано?

Сведок Прчић Небојша: Па не правим ја, у мене је то узрујано ужурбано то је, то је значи како би објаснио, мислим ја сам човјек прост, нисам....

Заменик тужиоца: Да, мислим Ви нама објасните како је Вама то изгледало и ово је довољно што сте рекли.

Сведок Прчић Небојша: Па чињеница да је он дошао са неким човјеком и сјео, да је изашао, ја друго ништа не знам, не могу ја нешто да тврдим што ја нисам, што не знам, мислим....

Заменик тужиоца: Ни не очекујемо од Вас.....

Сведок Прчић Небојша: Он је ту, питајте њега, он је велики није он мали ко је тај човјек, шта је....

Заменик тужиоца: Кажите ми такође на истом записнику сте навели да сте му понудили да ћете га одвести?

Сведок Прчић Небојша: Не тако, него он је пошто је тражио ауто, он је питао можеш ти мене да одвезеш, ја кажем нема проблема, значи пошто не могу дати туђе ауто, кажем гдје, ето ту каже близу треба и после тога је он дошао са тим човјеком, сјели су озада, питали су мене тамо да ли се тај човјек опирао, да ли је плакао, да ли је, ништа, човјек је шутио колико сам ја могао видјети у ретровизору, значи човјек ништа није, откуд ја знам....

Заменик тужиоца: Да, колико сам разумела значи он Вама каже и негде одлази, потом долази са човеком?

Сведок Прчић Небојша: Да.

Заменик тужиоца: И Ви га чекате?

Сведок Прчић Небојша: Па то је све преко пута, то је све.

Заменик тужиоца: Значи где то преко пута одлази Горан Шиник?

Сведок Прчић Небојша: Па кафић је преко пута, тамо ето ту гдје је тај прелаз и то...

Заменик тужиоца: И је ли отишао пут тог прелаза Горан Шиник?

Сведок Прчић Небојша: Па не знам ја гдје је он отишао, ми смо, нисмо о томе ни, ми смо сједили у кафићу, чињеница да је он дошао са човјеком неким а сада разумијете, тамо из правца аутобуса, тамо дошао.

Заменик тужиоца: Тамо је отишао, из правца аутобуса?

Сведок Прчић Небојша: Мислим аутобуси су, аутобус је могао, из аутобуса има још једна улица, значи тамо има опет улица, има овамо гимназија.

Заменик тужиоца: Али из правца аутобуса?

Сведок Прчић Небојша: Па тај дио, јер то је било вамо затворено ова једна улица је била затворена.

Заменик тужиоца: А кажите нам да ли можете да нам кажете после ког временског периода се он враћа ту код вас, отприлике? Колико може то трајати?

Сведок Прчић Небојша: Па не могу ја сада тачно, можда је било 10-15 минута, не знам, није главном 5 минута није било.

Заменик тужиоца: Како Ви њих двојицу видите, ајте нам то мало опишите? Како они долазе, прилазе, како их видите?

Сведок Прчић Небојша: Овако ми сједимо, ту је ауто, они прилазе, прилази он и каже, долази, он је већ рекао да ће доћи разумијете, значи долази и каже ајде вози ме, и ми смо позади отворили врата, они су сјели озада, ја смо и Сладојевић сјели напред, и каже вози ту гдје сам рекао, ту су изашли.

Заменик тужиоца: А како су они Вама пришли, како Ви њих видите, оцените јесу они дошли ту пријатељски....

Председник већа: Је ли могу ја?

Заменик тужиоца: Ја се извињавам.

Председник већа: Биће једноставније. Мислим ја се Вама извињавам, је ли можете Ви..., свако стиче неку слику о неком ко му прилази. Њих двојица прилазе, да ли Ви стичете неки утисак и неку слику о томе како се познају, у каквим су односима, да ли сте нешто могли да закључите док они Вама прилазе?

Сведок Прчић Небојша: Па нисам.....

Председник већа: Знате....

Сведок Прчић Небојша: Нисам могао ништа да закључим, долази са тим човјеком, долази, човјека ја тога не познам значи човјека нисам, и он је рекао ево да се одвезе и ја сам зато што смо се договорили за ту, и онда они, ауто је ту одма, све је то ту, све је ту, ауто стоје, то је кафић.

Председник већа: Да ли сте могли да закључите нешто о њиховом односу док сте прилазили?

Сведок Прчић Небојша: Нисам, како ћу моћи, не знам, када човека ни не знам ко је...

Председник већа: Није важно, не морате ни знати....

Сведок Прчић Небојша: Није била прича никаква ту значи.

Заменик тужиоца: Хвала Вам. Када они то долазе на записнику сте навели да га Шиник држи за мишицу...

Сведок Прчић Небојша: Па овако, овако испод руком...

Заменик тужиоца: Иду ко две пријатељице, је ли?

Сведок Прчић Небојша: Па тако некако.

Заменик тужиоца: Испод руке, је ли га држи евентуално за мишицу, како?

Сведок Прчић Небојша: Па како би ја, не могу ја сада тачно то....

Председник већа: Чекајте...

Заменик тужиоца: Ако можете да се сетите.

Сведок Прчић Небојша: Па не могу тачно да оно, испод руке или тако, није ништа напасно, оно да је нешто, него тако оно испод, како би објаснио, могу ја сада да ухватим неког испод руку па да идемо...

Председник већа: Ко две прије, је ли?

Сведок Прчић Небојша: Па, не знам, тако.

Председник већа: Добро, то је Ваш коментар.

Заменик тужиоца: Ја се извињавам.

Председник већа: Умеју и другари тако некад да иду, немојте.

Сведок Прчић Небојша: Чињеница је да ја тога човјека никад нисам видио, значи не знам.

Заменик тужиоца: То смо разумели, али значи Ви не можете да нам оцените како су се држали, рекли сте на записнику да га је држао за мишицу?

Сведок Прчић Небојша: Па нисам ја....

Заменик тужиоца: Сада овде кажете да је евентуално....

Сведок Прчић Небојша: Нисам ја рекао за мишицу, шта је мишица, мишица може бити испод руке, шта како то, како Ви то, ја сам....

Председник већа: „Горан је то лице прилазећи нама држао испод руке“...

Сведок Прчић Небојша: Каква мишица, нисам никад....

Председник већа: Тако стоји на страни 5, на половини стране.

Сведок Прчић Небојша: Каква мишица, никад нисам мишицу....

Заменик тужиоца: Чекајте да видимо.

Председник већа: Ако причате о записнику пред тужилашвом....

Сведок Прчић Небојша: Мишица је ово, је ли тако?

Председник већа: Јесте.

Сведок Прчић Небојша: Па ово рука је, мишица је.

Заменик тужиоца: Значи у том смислу мишица.....

Сведок Прчић Небојша: Па Ви сте рекли мишица, ја сам разумио на ово горе...

Заменик тужиоца: Ево ајте онда када само већ код тог предочавања, на страни 5 сте навели, да сада прочитам „те на задње седиште прво угурао то лице“?

Сведок Прчић Небојша: Није угурао него су они нормално да мора када су се отворила врата, прво је тај човек унишао, он је сјео крај њега, значи није угуран, није никаквих било, није никаква била сила, значи да је била сила онда би се нешто и примјетило, значи нешто би....

Заменик тужиоца: Значи опишите ми како га је то?

Сведок Прчић Небојша: Па он долази и, врата су отворена, човјек, прво човјек улази и онда он сједа за њим, ми сједамо напред и ето, мислим човјек се тај, значи у ауту пита да ли смета, значи никаквих човјек није ни, тај човјек није ни јаукао и ништа није, никакве приче није било у ауту, значи ништа није се..... разумијете како би вам објаснио, то су ме питали истражни судија је мене питао два, три пута сам ја ишао у Бања Луку, два, три, четири, пет исказа сам ја давао, не знам ни ја колико сам пута ишао.

Заменик тужиоца: Ајте још једно питање, концентришите се знате Прчићу, све сам то разумела, значи нисте разговарали, не знате ко је лице, потпуно Вам је непознато.....

Сведок Прчић Небојша: Па ми смо.... онако смо причали....

Председник већа: Сачекајте....

Сведок Прчић Небојша: Опет опростите.

Заменик тужиоца: Јесте се евентуално Ви запитали о чему се ради, шта се догађа?

Сведок Прчић Небојша: Боже...

Заменик тужиоца: Имате, видели сте да су дошли из правца аутобуса, улазе у аутомобил, већ како сте нам описали прво на записнику од раније, данас чујемо нешто мало модификовано од Вас, сада да ли се Ви питате шта се догађа?

Сведок Прчић Небојша: Па што би се питао ако нико ништа, нико се не буну у ауто ништа, откуда ја знам човјека, можда је неки човјек шути, значи да се човјек можда у ауто, да је тај човјек можда плакао или нешто да је радио или нешто да је нешто, па да сам ја питао ко је шта је, разумијеш, али овако никакве значи никакве нема то никаквих значи, човјек шути, шути он, он је рекао да се вози ту, ја само и Преди онако можда једну рјеч поразговарали пошто сједимо напред и одвезли смо значи, ништа није било никакве приче у ауто, значи он је рекао ту гдје да се вози, ми смо ту стали, он је изашао са тим човјеком и ми смо се вратили назад, ето то је.

Заменик тужиоца: Како он Вама то каже, Ви ту стали и они су изашли, шта он после тога каже Вама, Горан Шиник?

Сведок Прчић Небојша: То је близу тога, није то далеко.

Заменик тужиоца: Колико је то далеко?

Сведок Прчић Небојша: Око, колико има можда, шта има можда километар, километар и по, није то, разумијете, то је све мало мјесто, није то....

Заменик тужиоца: И они ту како сам разумела остају и шта Вама Шиник?

Сведок Прчић Небојша: Па изашао је да, они су изашли њих двојица, и каже ајде здраво и ми....

Заменик тужиоца: Ајде здраво?

Сведок Прчић Небојша: Па да, упалио ауто и отишли, а ко је тај човјек био шта, ја не знам.....

Председник већа: Је ли он рекао ајде здраво?

Сведок Небојша Прчић: Па, није.

Председник већа: Или само Шиник?

Сведок Небојша Прчић: Није човјек тај ништа рекао.

Председник већа: Ништа није рекао. Добро.

Заменик тужиоца: Само је Шиник рекао ајде здраво.

Сведок Небојша Прчић: Па, да. Па, то је...

Заменик тужиоца: Је ли Вам он рекао...

Сведок Небојша Прчић: То је било прије 20 година.

Заменик тужиоца: Све сам разумела и ја имам то у виду.

Сведок Небојша Прчић: Тије неких ситница баш...

Заменик тужиоца: Навели сте на записнику да сте самоиницијативно ово пријавили полицији.

Сведок Небојша Прчић: Ту је полиција на граници, ту је полиција, ту је војска, ту је пункт, значи, не може, схватите, то је све ту, ту није могла да прође ни игла да значи, на том граничном прелазу. Значи...

Заменик тужиоца: Да. Сад ћу ја да Вам кажем...

Председник већа: Ајде даље па...

Заменик тужиоца: Моменат само.

Сведок Небојша Прчић: Нисам ја никаквој полицији ишао, полицији пријављивао. Зашто бих пријављивао нешто ако сам њега одвезао. Није нико се, није било нешто да...

Заменик тужиоца: А како онда сазнајете, како сте сазнали?

Сведок Небојша Прчић: Па, то је, то се касније, након колико дана, мало, прича се, мало мјесто ко мало мјесто, прича се, чак и супруга тога, ја сам добивао позиве, претње касније.

Заменик тужиоца: Кад је то било?

Сведок Небојша Прчић: Па, касније, не знам ја које, нека ме звала, помињала да, пријетила ми смрћу, да ово, да оно...

Заменик тужиоца: Да ли знате ко Вам је то претио?

Сведок Небојша Прчић: Па, претпостављам ко је. Касније она, кад је споменила то...

Заменик тужиоца: Кад кажете „она“, на кога мислите?

Сведок Небојша Прчић: Па, женски глас. Женско.

Заменик тужиоца: Јесте сазнали ко Вас је звао?

Сведок Небојша Прчић: Па, претпостављам ко је.

Заменик тужиоца: Па, кажите слободно.

Сведок Небојша Прчић: Па, од то, од те ваљда странке, жена, сестра, ко је, откуд ја знам ко је.

Заменик тужиоца: Кажите ми, кад Ви сазнајете да је то у питању Виштица?

Сведок Небојша Прчић: Па, то сам сазнао кад смо на истражном, али причало се... Знаш како? Рат, прича се свакакве приче, прича се свашта. Разумијеш. Значи, то да је нешто, ако је, да је то нешто било да је то, има власт у Градишци, има полиција, има, има војна полиција ту на граници, има то све. Значи, ако је, ако је то нешто треба да ту они интервенишу. Разумијете. Ако је нешто. Ја не знам...

Заменик тужиоца: И само још једно питање.

Сведок Небојша Прчић: Е, сад, кад је та претња била ја не знам то.

Заменик тужиоца: Навели сте Ви то.

Сведок Небојша Прчић: Па, је, навео сам, није једноћ него више пута да је пријетио мени смрћу, да ће...

Заменик тужиоца: Да. Ево, ја, ако хоћете, да сам ја убио њеног мужа...

Сведок Небојша Прчић: Па, тако, тако на телефону да сам ја убица неког мужа њезиног, да сам ја, да ово, да оно. То се касније и тамо међу Хрватима причало тамо и тамо за мене свашта, вако, нако. Боже помози.

Заменик тужиоца: А кажите ми, кад сте Ви сазнали да је у питању Маријан Виштица? Кажете овде: „Ја сам након неког времена чуо да је одведен неки Маријан Виштица.“

Сведок Небојша Прчић: Па, причају, у кафићу причају. Да. Причају, то је мало мјесто, рат је, знате колика је Градишка, мала.

Заменик тужиоца: Јесте.

Сведок Небојша Прчић: У кафани, а то има кафана, једна-двје кафане раде и ту свашта прича. Разумијете.

Заменик тужиоца за организовани криминал: И ту сте чули?

Сведок Небојша Прчић: Па, приче. Ја нисам ни знао, ја ни не знам ко је Маријан Виштица. Ко је живио у Градишци, а никада тог човјека, мислим, не знам, ја живим у Градишци, мој се отац родио и моја бака и сви, али никад нисам видео тог човјека. Можда сам га и видео некад, али нисам знао.

Заменик тужиоца: Али, нисте знали да је он у питању.

Сведок Небојша Прчић: Па, не знам. Откуд ја знам. Али нисам никад имао прилику да упознам тог човјека, не знам чак ни ње је радио.

Заменик тужиоца: Не знате да је био директор...

Сведок Небојша Прчић: Па, не знам.

Заменик тужиоца: А, кажите ми, кад сте Ви повезали да је у питању Маријан Виштица...

Сведок Небојша Прчић: Па, кад је звало то на истрагу. Кад је истрага била. И онда кад су показивали слике те, показивали тамо у Бања Луци кад су нас звали и онда сам повезо вјероватно и то и то сам рекао да су биле и претње, да су... Вјероватно то ми нешто, гдје су спомињали тамо Маријана Виштицу.

Заменик тужиоца: И само везано за то место где сте оставили Шиника и то лице.

Сведок Небојша Прчић: Гдје су они изашли?

Заменик тужиоца: Да. Кажите ми, да ли можете да ми опишете где је то тачно, како се зове тај део Градишке? Рекли сте да је удаљено око 1 километар...

Сведок Небојша Прчић: Рекао сам то, има овај, циглана.

Заменик тужиоца: Добро.

Сведок Небојша Прчић: Од циглане горе, сад је ли то било пола километра, је ли то било, ту су, читавом дужином Саве је била војска. Значи, ту је све била војска. Значи, на Грађевини је била војска, ту је стационирана војска наша. На Грађевини. И то је било доста људи. Нека, која је јединица била ја не знам, ја сам био у ратној јединици, Турјачкој, ја сам ишао по ратиштима, ја сам тако, кад дођеш кући и ако си на боловању будеш мало код куће. Али, ја сам значи ишао, ми смо ишли на Игман, ишли смо у Славонију, ишли смо...

Заменик тужиоца: То о том – по том, после тога. Али, кажите ми, Ви сад видите ту војску и долазите, да ли Ви пролазите циглану?

Сведок Небојша Прчић: Пролазимо, пролазимо.

Заменик тужиоца: И колико се крећете још?

Сведок Небојша Прчић: Па, шта, неће између, између тамо код Грађевине, тако неће. Не могу тачно, не могу тачно...

Заменик тужиоца: Значи, иза циглане, али пре Грађевине или не?

Сведок Небојша Прчић: Ту негдје, не могу ја тачно да баш... Ту је све насип, значи све је то, нема ту није, с десне стране куће, с лијеве има насип. Значи, ту је све насељено, значи све је то...

Заменик тужиоца: Али са десне стране. А са леве насип?

Сведок Небојша Прчић: Тако је.

Заменик тужиоца: А Ви остављате ту...

Сведок Небојша Прчић: Ту, излази на цесту. Ту има цеста крај насипа. Нема, с десне стране су куће, с лијеве насип. С ове стране војска.

Заменик тужиоца: С ове? С које?

Сведок Небојша Прчић: Па, до Саве.

Заменик тужиоца: Ту, иза насипа?

Сведок Небојша Прчић: Па, вјероватно има, па био је рат, све је то било, читава граница је била обезбјеђена са наше стране и са њихове стране исто.

Заменик тужиоца за организовани криминал: Хвала, толико.

Председник већа: Браниоче.

Сведок Небојша Прчић: Не могу ја тачно баш...

Председник већа: Само укључите и представите се.

Адв. Марко Миловић: Адвокат Марко Миловић.

Можете ли погледати, да ли је то овај Горан Шиник који је водио...

Сведок Небојша Прчић: Јесте.

Адв. Марко Миловић: Само да завршим питање. Који је, како сте рекли, водио Маријана Виштицу.

Сведок Небојша Прчић: Нисам ја рекао да је он водио Маријана Виштицу. Ја сам рекао да је он с неким човјеком...

Адв. Марко Миловић: Добро, ајде да кажем, да преформулишем да је тог човека...

Сведок Небојша Прчић: Изашао. Ја нисам...

Председник већа: Немојте, опет у исто време. Чекајте да преформулише питање... Зато што се то снима и после се куца. Није зато што..., јесте и непристојно, али и технички проблем после са транскриптом.

Сведок Небојша Прчић: Нисам ја никад био вако, па не знам, опростите.

Председник већа: Добро, добро, зато Вам не замерам пуно, али морам да Вас подсећам. Само се сконцентришите.

Изволите.

Адв. Марко Миловић: Да је овде присутни Горан Шиник то лице које је одвело то неко лице...

Сведок Небојша Прчић: Изашао с њим. Да.

Адв. Марко Миловић: Јесте. Да ли је то баш овај Горан Шиник?

Сведок Небојша Прчић: Јесте.

Адв. Марко Миловић: У каквим сте Ви односима били тада са Гораном Шиником?

Сведок Небојша Прчић: Па, добри. Како, мислим... Добри, никад нисмо били у завади никаквој. Никад. Значи, ја сам, он је тим рибицама се бавио и ја сам те рибице продао из Мађарске и знамо се док је он ту долазио и куповао од њега рибице....., правио акваријуме и тако. Он је радио свој посао, ја сам, то је мало мјесто, свако сваког зна. Како би објаснио. Није то...

Адв. Марко Миловић: Добро. Рекли сте ми да сте Ви, односно чули смо сви да сте возили ауто црвене боје. Је ли тако?

Сведок Небојша Прчић: Да.

Адв. Марко Миловић: Да ли сте сами дошли са тим аутом или сте се са још неким довели?

Сведок Небојша Прчић: Како мислите?

Адв. Марко Миловић: Рекли сте да сте дошли до кафића „Упитник“. Тог дана, критичном приликом јесте сами дошли са тим црвеним аутом, „Алфа Ромео“ ако сам добро записао, или сте са још неким били? Или сте се са још неким возили се?

Сведок Небојша Прчић: Како мислите? Да ли је још ко био са мном у ауту?

Адв. Марко Миловић: У ауту, да, кад сте се довели до моста.

Сведок Небојша Прчић: Није нико. Како. Дошли смо на каву ко сви што долазе.

Адв. Марко Миловић: Ви сте се довели са аутом.

Сведок Небојша Прчић: Па, да.

Адв. Марко Миловић: Да ли је још неко био у ауту са Вама? Знам зашто Вас питам.

Сведок Небојша Прчић: Па, у ауту је био касније овај, како се зове, Предо, кад смо ишли. Кад смо сједили за столом, па смо сјели онда у ауто. То је Предраг, Предо.

Адв. Марко Миловић: Кад је он дошао?

Сведок Небојша Прчић: Кад је дошао?

Адв. Марко Миловић: Кад је сео у ауто?

Сведок Небојша Прчић: Па, сјео тад кад је, кад је Горан, кад је Горан...

Адв. Марко Миловић: Не питам Вас за тад, питам Вас за пре? Када сте дошли до самог моста, јесте дошли сами или још је неко био у ауту? А ја ћу Вам рећи зашто.

Председник већа: Могу ја мало да помогнем? Ви долазите до „Упитника“, тамо срећете Сладојевића, је ли тако?

Сведок Небојша Прчић: Ми смо се нашли, Сладојевић и сједимо ту, сто, сједимо, пијемо каву...

Председник већа: Кад сте долазили...

Сведок Небојша Прчић: Ауто је паркирано...

Председник већа: Кад сте долазили до кафића, то је питање браниоца а чућемо после зашто, јесте дошли сами у кафић Ви аутом или је још неко био са Вама?

Сведок Небојша Прчић: Сам брате.

Председник већа: Добро.

Адв. Марко Миловић: Могу касније да предочим или...

Председник већа: Ајте одмах.

Адв. Марко Миловић: Зашто сам инсистирао на томе. Предочићу исказ...

Сведок Небојша Прчић: Или сам можда са још неким. Не могу ја тачно...

Председник већа: Зато Вам кажем. Сећам се, не сећам се, сигуран сам, нисам.

Сведок Небојша Прчић: Не могу, кад је то било, прије колико има година.

Председник већа: Добро.

Адв. Марко Миловић: Предочио бих исказ Колар Николе од 15.02.2013. године дат Окружном тужилаштву Бања Лука. Само да...

Председник већа: Само реците страна.

Адв. Марко Миловић: 15.02., трећа страна.

Председник већа: Да, добро.

Адв. Марко Миловић: Последњи пасус. Нећу га читати намерно од почетка, него ћу онај део који је битан за ово.

Председник већа: Појавило се једно путничко возило црвене..

Адв. Марко Миловић: Јесте. „Црвене боје, марке се не могу сјетити, које се зауставља испред нашег аутобуса на неких 10, 15 метара. По заустављању возила из њега излазе двије особе од којих је једна била у униформи, а друга у цивилу. Мислим да сам тако видио. По изласку тих особа из возила, једна од њих и то она у униформи, се упућује према нашем аутобусу. Прије него што наставим желим рећи да сам ја у особи која је остала поред возила препознао Прчић Небојшу, којег сам знао од раније јер смо некад тренирали рукомет заједно у клубу „Козара“. Сјећам се, иако то није сада важно, да само обојица били голмани.“. Сад, можете ли да...

Председник већа: То каже Колар?

Адв. Марко Миловић: Јесте. Никола Колар.

Сведок Небојша Прчић: А шта сад треба да кажем?

Председник већа: Па, да кажете да ли је то тачно, није тачно. Никола Колар каже да сте Ви заједно са...

Сведок Небојша Прчић: Ја само да кажем да је кафић вако, а цеста колико је широка преко пута су они аутобуси.

Адв. Марко Миловић: Можете ли да се изјасните на изјаву...

Сведок Небојша Прчић: Можда је тај Колар видио кад је, кад је Горан са тим човјеком... Како, на основу чега, шта?

Адв. Марко Миловић: Ја могу само још једном да Вам прочитам да Вам буде јасније, али...

Председник већа: Добро, је ли то тачно или није тачно?

Сведок Небојша Прчић: Како мислите?

Председник већа: Јесте Ви прилазили том аутобусу?

Сведок Небојша Прчић: Што ћу ја прилазити. Па, ауто је био паркиран код „Упитника“, али то је све преко цесте вако. Разумијете.

Адв. Марко Миловић: Не питам Вас то. Сведок Колар каже да сте Ви дошли заједно са Шиник...

Председник већа: Али он каже да је остао поред возила.

Сведок Небојша Прчић: Нисам ја са Шиником...

Председник већа: Не можемо заједно. Да сте дошли заједно са возилом у којем је био и Шиник. Шиник креће према аутобусу, Ви остајете поред возила и за којег

човек, Колар, експлицитно тврди да је препознао Вас јер сте некад заједно тренирали рукомет. Ја Вас питам врло јасно и просто да ли је то тачно или није тачно што каже?

Сведок Небојша Прчић: Ја Вама кажем да је то све, ауто је ту, ауто мој тај што је био, то је све ту, цеста је ту. Цеста, аутобус је с једне стране, кафић је с друге стране. Значи, то је ширина, значи није то неки велики простор. Ако ауто мој стоји вако, ако ту кафића, значи то је све се види из аутобуса, све се види.

Председник већа: Прчићу, ситуација је следећа. Колар прича да сте колима заједно дошли Ви и Шиник.

Сведок Небојша Прчић: Ма, нисам ја с никим дошо заједно колима. Како ћу ја доћи колима кад је...

Председник већа: А онда сте Ви остали поред кола, а Шиник је дошао до аутобуса, попео се, односно како каже закорачио на прву степену аутобуса, па је препознао да је то Шиник, а препознао је и Вас да сте га претходно довели до аутобуса.

Сведок Небојша Прчић: Па, нисам...

Председник већа: Сада Вас пита адвокат...

Сведок Небојша Прчић: Што ћу ја њега до аутобуса довести кад је ауто ту код „Упитника“. То је, ауто је вако, аутобуси су...

Председник већа: Колега да се умешам и биће нам онда јасно. Тог дана, колико пута се с Вама возио Шиник колима?

Сведок Небојша Прчић: Једном.

Председник већа: И то тад кад је дошао са овим Виштицом?

Сведок Небојша Прчић: Једном. Никад више.

Председник већа: Добро.

Сведок Небојша Прчић: Боже помози.

Адв. Марко Миловић: Да ли се можда сећате да ли сте са тим аутом стигли пре наилазак ових аутобуса, односно који су били паркирани испред моста или је, кад је већ аутобус био паркиран?

Сведок Небојша Прчић: Па, било је ту више аутобуса. Није то био...

Адв. Марко Миловић: Мислим конкретно ово где је било...

Сведок Небојша Прчић: Долазили, одлазили. Не разумијем.

Адв. Марко Миловић: Да ли сте били дошли већ са аутом када је био паркиран овај аутобус у којем је било лице које је наводно извео...

Сведок Небојша Прчић: Ја не знам у којем је аутобусу било лице, нисам ја улазио у те аутобусе. Разумијете.

Адв. Марко Миловић: Рекли сте да сте седели са Сладојевићем.

Сведок Небојша Прчић: Јесам.

Адв. Марко Миловић: Јесте се договорили да се нађете тамо или сте се случајно затекли?

Сведок Небојша Прчић: Што ћемо се договарати кад ту сви долазе и ту је рат, ту пролазе, ту се збива, ту пролазе људи, долазе, ту се значи ту, можда та гостиона и још један радиле свега у граду. Ово друго све било затворено. Сваки дан гранатирано, сваки дан је тукло из Хрватске гранатама. Значи, није било ни пожељно да се пуно ода.

Адв. Марко Миловић: Кажите ми, јесте ли Ви прво дошли до моста и до овог кафића или је прво дошао Сладојевић?

Сведок Небојша Прчић: Мислиш, како...

Адв. Марко Миловић: Где је мост, јер ја не знам како Градишка изгледа. Значи, да ли сте Ви прво дошли или је прво дошао Сладојевић?

Сведок Небојша Прчић: То не знам. То не знам. Можда је он, можда сам ја. То не могу да...

Адв. Марко Миловић: Да ли је случајно Сладојевић улазио у аутобус?

Сведок Небојша Прчић: Како ће улазити у аутобус кад је сједио са мном.

Адв. Марко Миловић: Пре, после, уопште или је сво време био са Вама?

Сведок Небојша Прчић: Са мном је био све вријеме.

Адв. Марко Миловић: Добро. Сигурни сте да је сво време био са Вама?

Сведок Небојша Прчић: Па, откуда ја знам шта је прије било. Не знам ја. Па, то је било. Како би објаснио. Улазим ја у кафић и дођем или он сједи или сам ја сједио па је он дошао, ја не могу то да...

Адв. Марко Миловић: Пошто Сладојевића нема, даље нећу тај део предочавати. Даље. Кажите ми да ли је било полиције на том мосту?

Сведок Небојша Прчић: Како ће се прелазити тамо ако нема полиције и војне и ове.

Адв. Марко Миловић: Која је била све полиција?

Сведок Небојша Прчић: Откуд ја знам. Нисам ја ишао тамо.

Адв. Марко Миловић: Је ли било уопште полиције? Нисам Вас питао број, ознаке полицајаца, него питам Вас је ли било полиције или није било полиције?

Сведок Небојша Прчић: Па, ако је пункт, онда мора бити полиција. Ако је пункт.

Адв. Марко Миловић: Немојте ми тако одговарати. Ја само конкретно питам да ли је било, или није било? Врло просто.

Сведок Небојша Прчић: Па, на сваком пункту има полиција.

Адв. Марко Миловић: Добро. Да закључимо да је била полиција.

Сведок Небојша Прчић: Вјероватно.

Председник већа: Немојте да закључујете. Него, је ли било или није било?

Сведок Небојша Прчић: Па, ако је пункт, онда је морала бити полиција. Боже помози.

Председник већа: Има пункт, али полиција спава, рецимо, не мора...

Сведок Небојша Прчић: Игра шах.

Председник већа: Можда. Је ли било полиције, да сте Ви видели полицију?

Сведок Небојша Прчић: Вако је цеста, вако је аутобус, откуд ја знам тамо иза аутобуса да ли има полиција. Али ту је...

Председник већа: Ви претпостављате да је било полиције јер је ту пункт.

Сведок Небојша Прчић: Јер се није могло прећи у Хрватску, значи, ишло се тамо, значи тамо је била Република Српска крајина. Значи, није могло да се пређе у Хрватску, ако, значи, ту је било пункт, значи документи, све, ако је неко ишао тамо.

Адв. Марко Миловић: Добро. Је ли било УМПРОФОР-а?

Сведок Небојша Прчић: Е, то не знам.

Адв. Марко Миловић: Добро. Да ли је на том мосту био неки контејнер случајно тамо смештен? Контејнер, али контејнер у смислу да се могло у њега ући. Не контејнер за смеће, него контејнер где бораве, да кажем, људи или...

Председник већа: Као простор за боравак, привремени боравак, у том смислу. Знате на шта мислимо?

Сведок Небојша Прчић: Па, вјероватно има, чим ако има полиције мора бити.

Адв. Марко Миловић: Па, Ви сте мештани, тамо сте годинама. Је ли било или није било? Не питам Вас нешто што је...

Председник већа: Да ли се сећате да ли је било или није било?

Сведок Небојша Прчић: Не.

Председник већа: Молим?

Сведок Небојша Прчић: Па, не знам.

Председник већа: Не знате или се не сећате?

Сведок Небојша Прчић: Па, не сећам се.

Председник већа: Добро.

Сведок Небојша Прчић: То је за мене исто, не сећам се или не знам.

Председник већа: Па, није. Изволите.

Адв. Марко Миловић: Кажите ми ко је тог дана или уопште тих дана чувао тај мост са стране Градишке? Да ли је било уопште униформисаних лица, је ли неко то штитио?

Сведок Небојша Прчић: Па, увијек буде. Нормално. Није се могло прећи у Хрватску ако нема.

Адв. Марко Миловић: Да ли је било конкретно тог 02. септембра 1992. године?

Сведок Небојша Прчић: Па, вјероватно је било.

Адв. Марко Миловић: Па, Ви мени све кажете вјероватно.

Сведок Небојша Прчић: Па, не знам, нисам ја, Боже, како то...

Председник већа: Значи, ја закључујем, нисте обраћали пажњу, а претпостављате да је било.

Сведок Небојша Прчић: Па, нисам обраћао пажњу.

Председник већа: Па, тако кажите.

Сведок Небојша Прчић: Па, што ме то интересовало. Увијек је пункт, стоји на сваком пункту има полиција војна и ова полиција. Значи, гдје се год мрдно из Градишке да изађе, из Градишке је било пет пунктова. Ће год кренеш заустави те, личну карту, ко си, шта си, ако ниси у униформи облачи те и шаље те на ратиште. Значи, било је, гдје год се окренеш било је. Значи, то је рат. Како не можете... Мислим, шта ме интересовало пункт.

Председник већа: Добро.

Адв. Марко Миловић: Док сте то време седели и боравили у том „Упитнику“ и уопште око тог моста, да ли је неко контролисао људе у том аутобусу и да ли је уопште била контрола тих људи? Да ли сте можда видели?

Сведок Небојша Прчић: Не знам. То није мој посао, ја то не знам.

Адв. Марко Миловић: Добро.

Сведок Небојша Прчић: Па, ваљда треба да буде ако има нека контрола, ако аутобуси пролазе, ваљда неко има.

Адв. Марко Миловић: Јесте ли видели да ли је Шиник улазио у аутобус?

Сведок Небојша Прчић: Нисам, како ћу...

Адв. Марко Миловић: Али кад је већ...

Сведок Небојша Прчић: Како ћу ја видјети.

Адв. Марко Миловић: Значи, нисте видели или нисте могли да видите?

Сведок Небојша Прчић: Па, нисам видио, откуд ја знам...

Адв. Марко Миловић: Или нисте обраћали пажњу?

Сведок Небојша Прчић: Па, не знам, то је тамо преко пута. Откуд ја знам... Па, не знам... Како би објаснио. Ја Вам кажем шта сам, реко сам вам шта је ту, а је ли, ко је улазио у аутобус, није, ја то не знам. Схватате. Ја не знам то. И не знам је ли тај човјек из аутобуса. Ја то не знам.

Председник већа: Добро. Браниоче.

Адв. Марко Миловић: Можете ли ми рећи где сте Ви били у моменту када је извођено то лице из аутобуса, значи од момента када видите то лице...

Председник већа: Није рекао да га је видео да га је изводио из аутобуса.

Сведок Небојша Прчић: Нисам.

Адв. Марко Миловић: Значи, кад сте први пут, ајде да кажем, када сте први пут видели то лице?

Сведок Небојша Прчић: Па, када су дошли до аута, кад је дошао с њим.

Адв. Марко Миловић: Не знате одакле је он кренуо са њим?

Сведок Небојша Прчић: Па, не знам...

Адв. Марко Миловић: Овај Шиник.

Сведок Небојша Прчић: Не знам.

Адв. Марко Миловић: Када сте га уочили први пут?

Сведок Небојша Прчић: Па, када су дошли до аута. Кад су дошли у ауто, сјели у ауто.

Адв. Марко Миловић: Колико је далеко ауто од тог аутобуса?

Сведок Небојша Прчић: Па, реко сам. Овај, ево, ово је цеста широка, ово на примјер, овдје је кафић на самом ћошку, башта летња, башта, сједи се, преко пута, одма ту има проширење, ту стоје аутобуси. Ту је, разумијете. То је све ту. Ево. Значи, нема ту...

Адв. Марко Миловић: Колико је то метара? Све је ту...

Сведок Небојша Прчић: Па, колико је широка цеста. Колико је широка цеста?

Адв. Марко Миловић: 5 метара максимално.

Председник већа: Је ли широко као ова судница?

Сведок Небојша Прчић: Цеста. Колико је широка цеста.

Адв. Марко Миловић: Од кафића до аутобуса.

Сведок Небојша Прчић: Па, тако неђе.

Председник већа: Колико овде има метара? Ајде, пошто се то на транскрипту не види, колика је судница.

Сведок Небојша Прчић: Па, не знам колико има метара.

Председник већа: Ајде, не знате.

Сведок Небојша Прчић: Шест, седам метара.

Председник већа: Е, добро.

Сведок Небојша Прчић: Не знам. Мислим... Откуд ја знам. Боже, помолиш Богу.

Адв. Марко Миловић: И нисте видели то лице и Шиника како...

Сведок Небојша Прчић: Било је тамо више аутобуса. Није био један аутобус тамо. Тамо долазе, неки одлазе. Мислим, више аутобуса је било тамо. Није један аутобус.

Председник већа: Извињавам се. Ви када кажете „тамо“...

Сведок Небојша Прчић: Преко пута.

Председник већа: То звучи далеко.

Сведок Небојша Прчић: Преко пута тамо.

Председник већа: Јер кад је нешто на шест, седам метара, то је онда ту, а не тамо.

Сведок Небојша Прчић: Шест, седам метара. Па, има проширење, има паркинг на проширењу, вероватно аутобус се зауставља тамо са стране.

Председник већа: Добро. Колега.

Адв. Марко Миловић: Обзиром на овакве стварно нимало јасне и прецизне одговоре, у овом моменту ми је сувишно да питам, када је већ дошло лице, наводно са Шиником, до његовог аута, да ли је ико видео то од полиције, да ли је неко реаговао?

Сведок Небојша Прчић: Не знам ја то. Откуд ја знам. Нико није... Значи, човјек је дошао са тим човјеком, унишо у ауто и одвезли смо ту и изашо је. Ја друго ништа не знам. Сад Ви мене...

Адв. Марко Миловић: Да ли је било било шта неуобичајено везано за довођење и улажење...

Сведок Небојша Прчић: Па, да је било неуобичајено у ауто, ја бих можда рекао шта је то, зашто, како. Разумијеш. Ја би, да је неко се нешто бунио, па... Разумијете.

Адв. Марко Миловић: Добро. Да ли је том приликом и касније Шиник ишта разговарао са Вама?

Сведок Небојша Прчић: Није. Шта ће... Он је остао тамо, изашао...

Адв. Марко Миловић: Са Прчићем. Са овим Сладојевићем, са...

Сведок Небојша Прчић: Када?

Адв. Марко Миловић: Када је дошао и пришао ауту и рекао Вам је наводно да га возите...

Сведок Небојша Прчић: Па, да, он је рекао сачекај.

Адв. Марко Миловић: Колико је трајао дијалог, шта сте причали? Ево, да будем максимално јасан.

Сведок Небојша Прчић: Па, он је рекао, дошо с човјеком да, треба је да се он, он је реко оћеш ми учинити услугу, значи кад не могу да даднем ауто. Хоћеш каже да

ме одвезеш на једно место? И онда је он, кажем, дошао са човјеком неким, дошо, ту ауто било паркирано ту ће „Упитник“, ту се сједи, ту и аути се паркирају са ове стране, ауто је ту, он иде с човјеком, ми устајемо, човјек, отвара се врата задња, човјек сједа унутра, сједа он за човјеком, ми сједамо напријед и одвезли се тамо, изашо. Значи...

Адв. Марко Миловић: И сво време ћутите сви?

Сведок Небојша Прчић: Па, можда смо...

Адв. Марко Миловић: Не питате га ко је тај човек, зашто га водите?

Сведок Небојша Прчић: Па, што би ја питао њега, откуда ја знам? Човјек се, нит се човјек, што, Боже помози, откуда ћу ја знати ко је тај човјек.

Председник већа: Он је одговорио. Мислим да је тужилац то питао, скоро сам убеђен. Не питају зато што ништа није био необично. Сад не можемо ми инсистирати. Можда је нама необично, можда би ми питали, али њему није било.

Сведок Небојша Прчић: Да је човјек јауко нешто, ја би реко што тај човјек јауче.

Адв. Марко Миловић: Да ли је то лице проговорило иједну, једину реч или је сво време откако сте га видели до момента док сте га оставили да ли је ишта рекао?

Сведок Небојша Прчић: Ћутао. Не знам тог човјека, нисам знао, што ја имам на примјер са неким кога не знам причати.

Председник већа: Питао је бранилац је ли он нешто проговарао било са ким? Од добар дан до довиђења, било шта?

Сведок Небојша Прчић: Па, ништа није реко. Ништа.

Председник већа: Ни здраво кад је ушао у кола?

Сведок Небојша Прчић: Ништа није реко. Шта ће рећи. Откуда ја знам. Али, не знам човјека. Шта ја имам човјека којег не знам да ја с њим...

Председник већа: Знам, али улази у туђи ауто па је пристojно да каже добар дан, па рачунам да је рекао здраво. Нешто да је изговорио...

Сведок Небојша Прчић: Није рекао ништа. Није рекао ништа.

Председник већа: Добро. Изволите.

Адв. Марко Миловић: Да ли сте икад после питали присутног Шиника, шта је било са тим човеком?

Сведок Небојша Прчић: Нисам. На основу чега ћу, како ћу га питати.

Адв. Марко Миловић: Немојте ми одговарати питањима. Ја сам овде да постављам питања, а не Ви.

Сведок Небојша Прчић: Нисам питао. Опростите.

Адв. Марко Миловић: Јесте се интересовали шта је било са тим човеком?

Председник већа: Мислим да је то тужилац питао.

Сведок Небојша Прчић: Боже помози.

Председник већа: Да се не понављамо.

Адв. Марко Миловић: Само ме занима ово. Делимично мислим да је и тужилаштво. Зашто нисте пријавили овај случај надлежним органима, а поготово, ајде да будем нешто прецизнији, кад сте чули да колају приче по Градишци да је убијен извесни Маријан?

Сведок Небојша Прчић: Откуд сам ја знао да је то можда тај Маријан Виштица. Откуд ја знам ко је човјек. Људи долазе, пролазе, улазе. Откуд ја знам ко је.

Адв. Марко Миловић: Ајте мало да уозбиљимо ствар. Знам да баш не мислите тако као што говорите из разлога...

Председник већа: Колега.

Сведок Небојша Прчић: Како Ви можете знати шта ја мислим?

Адв. Марко Миловић: Па, зато што... У реду. Овај, зато што се колало по граду, како Ви тврдите...

Сведок Небојша Прчић: Па, нормално, то је мало мјесто.

Председник већа: Знам коју дилему имате. Иду приче по граду да је убијен Маријан Виштица...

Адв. Марко Миловић: Од стране Горана Шиника.

Сведок Небојша Прчић: Нисам ја реко...

Председник већа: Али он не зна да је ово лице...

Адв. Марко Миловић: Али зна да је Горан Шиник одвео то лице....

Сведок Небојша Прчић: Нисам ја реко...

Председник већа:Не зна да је то лице....

Сведок Небојша Прчић: Ништа ја то нисам ниђе навео. То, немојте ми трпат нешто што ја нисам реко.

Адв. Марко Миловић: Ја ништа не трпам. Ја предочавам. Зашто нисте пријавили надлежним органима у Градишци да је, ако сте већ чули да је Горан Шиник, кога знате, да се чуло да је убио некога, зашто Ви нисте онда пријавили Горана Шиника, да кажете ја знам да је он неко лице одвео на...

Сведок Небојша Прчић: Тада је се говорило тамо да је одведен, али то су приче. А приче, на основу прича не може се ништа. А ко сам ја да, нисам ја ништа видео. Да је тај човјек можда јауко у ауту, да је плакао, да је нешто, онда би ја реко што овај човјек плаче, што се отима, што... Разумијете.

Председник већа: Објаснио је. Ништа му није указивало да је то то.

Сведок Небојша Прчић: Па, што...

Адв. Марко Миловић: Колико пута сте давали изјаву о свему овоме?

Сведок Небојша Прчић: Не знам ни ја колико пута сам ишо у Бања Луку, четири, пет пута. Тај задњи пут сам у Градишци долазио, неки истражни судија.

Адв. Марко Миловић: Када сте први пут давали?

Сведок Небојша Прчић: Па, не знам, има ту датум, откуд ја знам. Не могу се ја то сјетити.

Адв. Марко Миловић: Само бих Вас још ово, везано за километражу...

Сведок Небојша Прчић: Знам да смо ишли, ишли четири, пет пута смо ишли тамо.

Адв. Марко Миловић: На основу овога записника тужиоца Бранка Митровића, који је, на жалост, тако сачињен да немам коментар.

Сведок Небојша Прчић: Они су мене... Могу да кажем?

Председник већа: Кажите колега, ако имате нешто.

Адв. Марко Миловић: Рекли сте у овом записнику што је водио тужилац Митровић, да је удаљеност износила око два до три километра. Сад сте рекли километар до километар и по...

Сведок Небојша Прчић: Па, не могу ја тачно.

Адв. Марко Миловић: Питам Вас из разлога, Ви сте мештатин Градишке. Значи, мало место, буквално знате у метре колико је шта далеко. Овде тврдите од километра до три. Ајте, будите мало јаснији.

Сведок Небојша Прчић: Не може се знати. Ја колико год био мјештанин, ја не могу, неко има па мисли да је 50 метара, неко мисли да је 100. Не можеш ти то

оцијенити. Разумијеш. Ја ти кажем, значи, од ове циглане до ту, е сад је ли то било 10 метара, 15, 20, је ли то токолико битно. Ја то не знам зашто.

Адв. Марко Миловић: Добро. Немам више питања, наравно. Сматрам да је исказ апсолутно...

Сведок Небојша Прчић: Мени су и показивали слику тамо у Бања Луци и рекли да опишем човјека, како човјек изгледа.

Адв. Марко Миловић: Захваљујем.

Председник већа: Шиник, имате ли Ви питање неко, питање за... Ајте, биће прилике, пошто ћемо нешто да обавимо па ће бити прилике.

Делимично Вас је питао бранилац, а ја ћу Вас питати још једном. Имате ли Ви било какве дилеме или сумње да је то лице које је, за кога кажете да је Шиник, који је довео тог са којим је ушао у ауто, да је то овде присутно лице? Да ли је Шиник...

Сведок Небојша Прчић: Па, ја Шиника знам.

Председник већа: Значи, сигурни сте. Нема...

Сведок Небојша Прчић: Па, знам Шиника, Боже помози. А ко је то лице био, ја то не знам.

Председник већа: Добро. Да ли је Сладојевић знао ко је Виштица, односно то лице које сте Ви возили тад, односно које је ушло у кола са Шиником?

Сведок Небојша Прчић: Па, имате изјаву од Сладојевића, откуд ја знам...

Председник већа: Моје питање је да ли Ви знате...

Сведок Небојша Прчић: Па, не вјерујем да је знао, што би знао. Мислим, не знам шта је он. Не вјерујем да је знао тог човјека. Не знам ја.

Председник већа: Да ли сте Ви или Сладојевић прилазили аутобусу или улазили у њега?

Сведок Небојша Прчић: Тада не.

Председник већа: А Сладојевић?

Сведок Небојша Прчић: Не.

Председник већа: Ни он?

Сведок Небојша Прчић: Па, били смо у „Упитнику“.

Председник већа: Зато што... Добро. Није ту. Колар мало другачије све то описује. Од оних околности које Вам је малопре предочио бранилац до тога да је Сладојевић улазио, па је рекао, не знам, брко, теби неће нико ништа и тако даље.

Сведок Небојша Прчић: Ја, колико...

Председник већа: Зато је интересно питање које ћу ја поново поставити. Када сте Ви дошли, да ли је Сладојевић већ био у кафићу или сте Ви дошли па је он наишао?

Сведок Небојша Прчић: Знате, да Вам кажем ја. Тамо се силан свијет скупљо пошто су ти одлазили, значи ту се сва Градишка скупљала, сва. Значи, све што је имало и долазило и гледало како одлазе они, значи сви. То било много, много народа тамо.

Председник већа: Да ли је био ту или је наишао после? Сладојевић.

Сведок Небојша Прчић: Е, то не знам.

Председник већа: Добро. Следеће.

Сведок Небојша Прчић: Ја мислим да је био, не знам. Ја мислим да је... Ми смо сједили ту, дуго смо ми сједили. Овако сједи се и гледа се фино тамо аутобуси, тамо народ одлази. Значи, доста је народа било ту, доста има народа.

Председник већа: Шта значи овај, да ли знате шта значи термин „упустити“, „упустио“?

Сведок Небојша Прчић: Упустио.

Председник већа: Упустити или већ, само да нађем.

Сведок Небојша Прчић: Како да... Униђе. Упустио испред себе, да неког упустиш, да отвориш врата, да упустиш некога, да, ако неко старији...

Председник већа: Зато што сте на једном записнику рекли упустио је тог човека да уђе у кола, а на другом оно што Вам је тужилац предочила – угурао.

Сведок Небојша Прчић: Не угурао. Нисам никад рекао угурао. Ја сам реко...

Председник већа: Јесте потписали тај записник?

Сведок Небојша Прчић: Па, добро, како сад то. Значи...

Председник већа: Код окружног тужиоца у Бања Луци сте рекли угурао, а овамо упустио. Значи, ипак правите неку градацију између, зато питам шта Вам значи ово у односу на други термин.

Сведок Небојша Прчић: Моје, по моме упустио, значи да отвори врата па упусти човека да униђе.

Председник већа: Тако ја закључујем.

Сведок Небојша Прчић: Ја могу да отворим врата па неко иде, ја кажем упусти га да он први сједне или да униђе први, ја ћу за њим. Тако може и ауто да отвори врата, да упусти човјека првога па да сједне за њега или ако је двосјед, двоја врата има, значи могу да отворим врата, дигнем оно да човјек униђе па...

Заменик тужиоца: Ја се извињавам, уколико Вас не прекидам, да ли могу да у овом моменту додатно питање поставим? Ја се извињавам, а везано за Ваше питање?

Председник већа: Може. Изволите.

Заменик тужиоца: Значи, већ кад смо ушли око тих термина упустио, униђе, кажите ми колико врата има возило којим Ви превозите?

Сведок Небојша Прчић: Четворо врата. А то није моје...

Заменик тужиоца: Којим Ви превозите има четворо врата?

Сведок Небојша Прчић: Тако је.

Заменик тужиоца: И значи, како је то било, да ли улази то лице с једне стране, Шиник с друге или како је било?

Сведок Небојша Прчић: С ове стране. Отвара врата човјек, улази, помакне се и он сједа.

Заменик тужиоца: Аха, помакне се. Је ли Вам то није било нелогично?

Сведок Небојша Прчић: Па, што ће бити нелогично. Можда су она врата што су вамо до, до, што су вамо до, можда сметало нешто.

Заменик тужиоца: Немојте тако нешто. Значи, он је њега значи пустио да он први уђе, он улази за њим кад се овај помера.

Сведок Небојша Прчић: Ту, мислим, озада су сјела обадвојица. Нисам ја тад то обраћао пажњу.

Заменик тужиоца: Само још, ако сувише не ремети, обзиром да сте нам све то описали, је ли Вама пало иједног момента на памет, је ли то можда неки Муслиман, Хрват, што њега Шиник води? Је ли то Србин?

Сведок Небојша Прчић: Па, није, али...

Заменик тужиоца: Шта сте могли да претпоставите?

Сведок Небојша Прчић: Па, Ви кад тако причате, ако неко некога води, онда се тај треба да опере, да плаче, да јауче, да зове, да...

Заменик тужиоца: Јесте ли могли да помислите да је уплашен, да му је запрећено, да се боји?

Сведок Небојша Прчић: Нисам...

Председник већа: Ово је много хипотетички, знате, мало сам Вас пустио, али сад већ идете далеко.

Сведок Небојша Прчић: Нисам ја могао то, како ћу ја нешто претпостављати, ја о том нисам ни размишљао...

Председник већа: Добро. Је ли се неко досетио новог питања? Добро.

Имате ли Ви нешто да додате, ако сте нешто пропустили? Не. Добро.

Питања нема, сведок нема више ништа да изјави.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

да се у доказном поступку обави суочење између окривљеног Шиник Горана и сведока Прчић Небојше.

Констатује се да се у ту сврху окренути лицем један према другоме, те изјављују:

Сведок Прчић Небојша: Нисмо ми у завади, па може бити...

Председник већа: Чуо сам да нисте.

Заменик тужиоца: Судија, ја се извињавам да предочите само сведоку на које околности, обзиром да сведок не зна одбрану окривљеног.

Председник већа: Не, не, наравно, сада ћемо да објаснимо и технику. Сада ћете се

Сведок Прчић Небојша: Да пољубимо се?

Председник већа: То не знам, што се мене тиче ја нећу замерити на томе, и нама то нешто значи. Али пре него што...ето једну реченицу да Вам из одбране окривљеног који каже да није био тада ту и да нема појма о чему се ради...

Сведок Прчић Небојша: Добро, ако ја не говорим истину, па онда значи ни Сладојевић не говори истину, је ли тако?

Председник већа: Добро. Нећу Вас даље питати, сада ћемо мало да Вас суочимо.... Слушајте ме Прчићу, а и Ви Шиник, сада ћете се гледати у лице као да сте се негде срели и причате о догађају, и Ви кажете што ти причаш да, па већ објасните

како, а Ви причајте оно како Ви мислите да треба да причате, као да сте се негде срили, слободно се мало и посвађајте, немојте да претерујете.....

Сведок Прчић Небојша: Што би се ја свађао....

Председник већа: Ама сачекајте, попричајте о том догађају. Дакле Ви Вашу тврдњу, он своју тврдњу и да ми видимо како то изгледа и не причајте нама него причајте један са другим. А можете се и изљубити, ето што се мене тиче изволите слободно.

Сведок Прчић Небојша: Нисмо никад били у завади.

Опт. Горан Шиник: Ружан је да га љубим.

Сведок Прчић Небојша: Тако, остарио ко и ти.

Председник већа: Добро, ајте сада.

Опт. Горан Шиник: Да ја тебе питам, да ти ниси био мало пијан тај дан?

Председник већа: Само приђите микрофону и један и други....

Опт. Горан Шиник: Не знам брате....

Председник већа: Приђите и Ви Прчићу.

Сведок Прчић Небојша: Ја не пијем.

Опт. Горан Шиник: Не пијеш.

Сведок Прчић Небојша: Не пијем.

Опт. Горан Шиник: Никад ниси пио?

Сведок Прчић Небојша: Пио сам некад кад сам био... давно, али само оставио...

Опт. Горан Шиник: Прије 20 година?

Сведок Прчић Небојша: Прије рата сам оставио алкохол.

Опт. Горан Шиник: Па ће мене нађе у тој причи?

Председник већа: Само гласније да Вас разумемо.

Сведок Прчић Небојша: Што тебе....

Опт. Горан Шиник: Па ће мене нађе, јебо те, па толико тих доказа против мене има, ја сам себе по овима, прво што ова жена дала изјаву, себе када би срео не би познао, какву је она дала изјаву овоме...

Сведок Прчић Небојша: Која жена?

Опт. Горан Шиник: Па та што је била прва....

Сведок Прчић Небојша: То ја не знам.

Опт. Горан Шиник: Како је она дала, какву ти дајеш?

Сведок Прчић Небојша: Ја дајем само оно што сам, што сам ја видио, а ја друго ништа не могу рећи....

Опт. Горан Шиник: И тај како се зове Марко, је ли Марко, не...

Сведок Прчић Небојша: Који?

Опт. Горан Шиник: Тај што је требао доћи, Колар.

Сведок Прчић Небојша: То не знам.

Опт. Горан Шиник: Ја тог човека нисам.....

Сведок Прчић Небојша: Па то не знам, не знам ја ништа...

Опт. Горан Шиник: Никад у животу видио нисам.

Сведок Прчић Небојша: Па ни ја нисам. Можда сам га и видио када би негде, можда смо некад у

Опт. Горан Шиник: Не знам, он каже да мене зна, а ти га знаш?

Сведок Прчић Небојша: Не знам.

Опт. Горан Шиник: Па ево Предо и ти се знате.

Сведок Прчић Небојша: Можда када би га видио, можда некад у КП Дому ако је тамо, ако смо рукомет играли некад. А ја не знам ни ко је тај Колар, нисам....

Председник већа: Добро, ајте сада конкретно.....

Опт. Горан Шиник: Па не знам ја шта би га ни питао....

Председник већа: Шта причаш Прчићу да си ме видео када ја тада нисам био ту?

Опт. Горан Шиник: Па не знам, ето нека он каже, откуда ја знам...

Председник већа: То Ви њему кажите, па сте се као мало наљутили, а Ви њему одговорите нешто...

Опт. Горан Шиник: Који „Упитник“ ја сам прелазио тамо ишао на извиђање, „Упитник“ није радио, мајку му, ће ће радити ратна дејства, је ли био пункт полиције војне, пункт цивилне, између пунктова је била, били су аутобуси и још милиција Крајине горе, ја сам прелазио ишао на извиђање? Не знам, не могу ја то сконтати, ви сада имате своју причу, причајте, шта ја знам.

Сведок Прчић Небојша: Ја пази, Бог ми је свједок....

Опт. Горан Шиник: Највише ме занима тај....

Сведок Прчић Небојша: Ја причам....

Опт. Горан Шиник: Ти не лажеш да ја нисам....

Председник већа: Само немојте у исто време, некад се мало и то, само немојте у исто време....

Опт. Горан Шиник: Био ту, и да нисам ја ко и ова жена што каже, него мене занима тај, како ће он рећи да сам ја ушао у аутобус и узео човјека, и да имам црвену беретку, ти кажеш црну, она каже дугу косу...

Сведок Прчић Небојша: Ти си био у униформи, ја не знам у какву си ти беретку био...

Опт. Горан Шиник: Људи смарате ме, ајде ви ту завршите, договорите се, ја више овамо долазити не могу....

Председник већа: Добро.

Констатује се

Опт. Горан Шиник: И то су уопште шупље приче да ја не знам шта.....

Председник већа: Добро, Шиник....

Опт. Горан Шиник: Прво не знам ја технику испитивања свједока.

Председник већа: Није ово испитивање, ово је једна....

Опт. Горан Шиник: Ово ми је смјешно све.

Председник већа: Специфична једна доказна, шта Вам је смешно?

Опт. Горан Шиник: Па од почетка.

Председник већа: Седите Шиник.

Опт. Горан Шиник: Од оне жене па

Председник већа: Седите Шиник.

Опт. Горан Шиник: Ја више не знам шта кога да питам....

Председник већа: Констатује се да окривљени и сведок остају свако при својим исказима, а како је то ближе наведено у транскрипту.

Констатује се да је суочење завршено.

Добро. Кажите нам, ако се неко није досетио нових питања, шта је са Сладојевићем, чујем нека дрва секао па се повредио?

Сведок Прчић Небојша: Он је дрво, синоћ сам добио од њега, он је, требало њега да кум доведе његов пошто он нема могућности, он је финансијски баш остао без посла и, требао га је кум и рекао је да ће га кум довести, ишао је у шуму да сјече себи дрва за огрев, има он дјецу, има и фамилију, и јутрос сам добио поруку каже дрво, пало дрво и ударило ме дрво, значи....

Председник већа: Где га је ударило?

Сведок Прчић Небојша: Па не знам гдје, ја сам ту ноћио, ја сам ноћио у Србији, ја сам дошао дан прије, ја сам дошао у четвртак.

Председник већа: Колики су трошкови?

Сведок Прчић Небојша: Ево овај папир, је ли ово?

Председник већа: Овај? 14.360,00 путарина и све.

Сведок Прчић Небојша: Ево Вам ту су рачуни сви. Имате путарине две имате гориво што сам сипао, значи из Градишке до овде.

Председник већа: Добро, Ви сте дали овој нашој Служби и Служба је израчунала....

Сведок Прчић Небојша: Треба ми назад да имам гориво, значи можда је то у једном смјеру израчунало.

Председник већа: Ево овако, што би у оба правца износило толико, путарина у оба правца толико, путарина 90 динара толико, па....

Сведок Прчић Небојша: Гориво је најбитније ово, гориво.

Председник већа: Све је у оба правца.

Сведок Прчић Небојша: Не разумијем, колико је то?

Председник већа: 14.360,00 динара.

Сведок Прчић Небојша: Колико је то у еврима, ја не знам у те ваше динаре, опростите.

Председник већа: 100-110 евра.

Сведок Прчић Небојша: Е тако то, јер сам 50 евра сам платио гориво што сам дошао овамо, значи 50 назад, то је то, и тих 10-так евра је било тих путарина и тога.

Председник већа: Добро. Дакле, тражите ових 14.360,00 данас?

Сведок Прчић Небојша: Па ако даднете даднете, ако не даднете Боже помози.

Председник већа: Констатује се да сведок тражи да му се на име накнаде трошкова за долазак....

Мало сте се распричали сада, када Вас нешто питамо...

Сведок Прчић Небојша: Ма нисам се распричао, опростите уморан сам.

Председник већа: Е добро.

...Долазак и повратак....

Сведок Прчић Небојша: Пуно сам се по Београду док нисам нашао, вртео.

Председник већа: Исплати износ од укупно 14.360,00 динара.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

сведоку се досуђују напред тражени трошкови.

То је то, то ћете решити са службом.

Хвала лепо. Пасош сте узели назад? Јесте.

Сведок Прчић Небојша: Свако добро господо.

Председник већа: Добро. Хвала лепо. Како сте прошли границе ове, је ли се дешава нешто?

Сведок Прчић Небојша: Па био је застој велики, био је застој на Рачи. Неки камиони су кренули куда иду луксузна аута па су закрчили па смо стојали мало дуже, али добро они су сада пустили тамо, како је то.

Председник већа: Добро.

Сведок Прчић Небојша: Па ваљда даће Бог да се то све...

Председник већа: Хоће, хоће. Хвала лепо.

Сведок Прчић Небојша: Свако добро и збогом.

Председник већа: Такође.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

главни претрес се одлаже, наредни се заказује за:

Нисам заборавио онај коментар од прошлог пута, знате. 27.10...били сте незадовољни, али то морате у себи некако да истрпите, знате да не треба да ме љутите.

-27.10.2015. године у 09,30.

27.10. још једном 2015. у 09,30 часова, судница број 4 што је присутнима саопштено уместо позива, те их не позивати.

Ја ћу видети у међувремену шта ћемо тада обавити, али ћу Вас обавестити благовремено, тако да ту нећете имати дилема.

Довршено у 10,45 часова.

Записничар

Председник већа-судија